

Sygn. akt III RC 66/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gorlicach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Sabina Homa

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Gąsior

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2019 roku w Gorlicach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. T.

przeciwko małoletniej E. T. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową B. T.

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo,

II. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gorlicach na rzecz radcy prawnego J. R. wykonującej zawód w Kancelarii Radcy Prawnego w G. ul. (...) kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy), w tym 13,80 zł (trzynaście złotych osiemdziesiąt groszy) podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu,

III. nie obciąża pozwanego J. T. kosztami procesu.

SSR Sabina Homa

Sygn. akt III RC 66/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 czerwca 2019 roku

Powód J. T. w pozwie skierowanym przeciwko małoletniej pozwanej E. T. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową B. T. domagał się obniżenia alimentów, ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Gorlicach III Wydział Rodzinny i Nieletnich 27 listopada 2012 roku, w sprawie sygn. akt III RC 5/12, z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że od czasu ustalenia obowiązku alimentacyjnego, uległy pogorszeniu jego możliwości zarobkowe i majątkowe, zaś usprawiedliwione potrzeby małoletniej zmalały. Twierdził, iż do końca 2017 roku mieszkał i pracował za granicą, jednak z uwagi pogarszający się stan zdrowia wrócił do kraju. Wskazał, iż w kwietniu 2018 roku odbył leczenie w szpitalu psychiatrycznym w G., jego stan zdrowia uniemożliwił mu podjęcie pracy zarobkowej. Od 2018 roku jest osobą bezrobotną, nie osiąga żadnych dochodów, pozostaje na utrzymaniu swoich rodziców, którzy pomagają mu regulować zobowiązania finansowe. Na terenie kraju nie uzyskał również prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Twierdził, iż po zakończeniu leczenia psychiatrycznego, zarejestrował się Powiatowym Urzędzie Pracy

w G., gdzie został skierowany na szkolenie kierowców kat. C. Wskazał, iż po zdobyciu nowych kwalifikacji, planuje podjąć zatrudnienie w celu realizowania obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej.

Postanowieniem z dnia 8 maja 2018 roku w sprawie sygn. III RC 66/18 Sąd Rejonowy w Gorlicach III Wydział Rodzinny i Nieletnich zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości i ustanowił dla powoda pełnomocnika z urzędu.

Przedstawicielka ustawowa B. T., reprezentująca małoletnią pozwaną E. T., w odpowiedzi na pozew z dnia 09 października 2018 roku, wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, iż od czasu ustalenia alimentów w sprawie sygn. III RC 5/12 upłynęło 7 lat, w związku z czym znacznemu zwiększeniu uległy potrzeby małoletniej, a co za tym idzie wydatki finansowe. Podała, iż córka ma obecnie 12 lat, jest uczennicą klasy VI szkoły podstawowej. Małoletnia pozostaje w stałym leczeniu z powodu nawrotnych zapaleń dróg oddechowych, wymaga także rehabilitacji ze względu na wadę postawy kręgosłupa. Określiła, iż miesięczny koszt utrzymania małoletniej opiewa na kwotę około 1600 zł i obejmuje: wyżywienie – 500 zł/m-ce, środki czystości i kosmetyki – 100 zł/m-ce, odzież i obuwie – 100 zł/m-ce, wydatki szkolne – ok. 25 zł/m-ce, zajęcia dodatkowe – 120 zł/m-ce, telefon – 30 zł/m-ce, leki, witaminy – ok. 80 zł/m-ce, kieszonkowe – 50 zł/m-ce, rozrywka – 20 zł/m-ce, wyjazdy wakacyjne i zimowe – ok. 60 zł/m-ce, zakup roweru, hulajnogi, łyżew – ok. 40 zł/m-ce, udział małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania – ok. 500 zł/m-ce. Matka małoletniej podała, iż pracuje w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. za wynagrodzeniem w kwocie ok. 1800 zł miesięcznie. Poza swoimi poborami oraz alimentami w kwocie 500 zł nie uzyskuje innego dochodu. Wskazała, iż zamieszkuje z córką w wynajętym mieszkaniu. Twierdziła, iż powód zażywając środki odurzające sam doprowadził się do choroby i utraty możliwości zarobkowych, przy czym jak sam wskazał zakończył już leczenie, pozostaje w całkowitej abstynencji od środków odurzających, a nawet zgłosił swoją gotowość do powrotu na rynek pracy. Podała także, że powód jako człowiek zdrowy, z wykształceniem zawodowym nie powinien mieć problemów ze znalezieniem pracy, nawet na lokalnym rynku pracy. Twierdziła ponadto, iż powód nie pamięta o urodzinach, imieninach córki, nie partycypował w kosztach jej Komunii Świętej, nie interesuje się jej chorobami, nauką, ani nie zapewnia rozrywek kulturalnych.

Na rozprawie w dniu 25 czerwca 2019 roku strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska. Dodatkowo pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia E. T. urodzona (...) jest córką B. T. i J. T..

Na mocy ugody zawartej przez strony przed Sądem Rejonowym w Gorlicach III Wydział Rodzinny i Nieletnich w dniu 27 listopada 2012 roku w sprawie sygn. akt III RC 5/12 J. T. zobowiązał się do łożenia na rzecz małoletniej E. T. kwoty 500 zł tytułem miesięcznych rat alimentacyjnych, płatnej z góry do rąk jej przedstawicielki ustawowej B. T. do dnia 15-tego każdego następującego po sobie miesiąca wraz ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z należnych rat.

W dacie ustalania alimentów w sprawie sygn. III RC 5/12 małoletnia pozwana miała 5 lat, uczęszczała do przedszkola. Pozostawała pod opieką matki B. T., z którą zamieszkiwała w mieszkaniu należącym do jej dziadków macierzystych.

Matka małoletniej B. T. była wówczas osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku. Zamieszkiwała wraz z córką w mieszkaniu należącym do jej rodziców. Utrzymywała się z oszczędności zgromadzonych w ciągu 4-letniego pobytu w Anglii. Pozwany J. T. mieszkał i pracował wówczas na terenie Anglii, gdzie podejmował zatrudnienie w różnych branżach. Poza małoletnią E. T., posiadał na utrzymaniu córkę M. G. urodzoną (...).

Sąd Rejonowy w Gorlicach wydając w sprawie III RC 5/12 postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia dnia 30 stycznia 2012 roku w uzasadnieniu przedmiotowego orzeczenia wskazał, iż do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej E. T. należą te zarówno fizyczne (wyżywienie, mieszkanie, odzież, leczenie w razie choroby), jak i duchowe (zabawki,

kolorowanki). Wskazał Sąd również, iż małoletnia liczy 5 lat i nie pobiera żadnej edukacji w placówce oświatowej z czym wiązałyby się dodatkowe koszty.

Dowód : odpis skrócony aktu urodzenia dziecka k. 5, akta postępowania III RC 5/12 Sądu Rejonowego w Gorlicach III Wydział Rodzinny i Nieletnich;

Aktualnie małoletnia pozwana E. T. ma 12 lat i w roku szkolnym 2018/2019 uczęszczała do klasy 6 Szkoły Podstawowej w G.. Miesięczny koszt utrzymania małoletniej obejmuje wydatki na wyżywienie w kwocie ok. 500 zł/m-ce, na odzież i obuwie w kwocie ok. 100 zł/m-ce, za zakup kosmetyków i środków higienicznych w kwocie ok. 100 zł/m-ce, na leczenie, zakup witamin w kwocie ok. 80 zł/m-ce, kieszonkowe w kwocie ok. 50 zł/m-ce, telefon - ok. 30 zł/m-ce, rozrywka – ok. 60 zł/m-ce, wyjazdy wakacyjne i zimowe - ok. 60 zł/m-ce. Do kosztów związanych z utrzymaniem małoletniej pozwanej zaliczają się również wydatki szkolne, tj. przybory szkolne, wycieczki – ok. 20 zł/m-ce, koszt rady rodziców i ubezpieczenia – ok. 4 zł/m-ce, zajęcia dodatkowe (uzasadnione korepetycje) – ok. 300 zł/m-ce oraz partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania – ok. 100 zł/m-ce.

Małoletnia E. T. pozostaje od 2-3 lat w stałym leczeniu laryngologicznym z powodu nawrotnych zapaleń dróg oddechowych. Koszt jednej wizyty laryngologicznej to 60 zł. Małoletnia pozwana była konsultowana także w Poradni P.-Pedagogicznej z powodu problemów emocjonalnych i przez pewien okres korzystała z prywatnych wizyt u psychologa. Obecnie nie pozostaje pod opieką psychologa. Małoletnia uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego, koszt jednej lekcji to kwota 40 zł. Wymaga także korepetycji z matematyki, jednak z uwagi na brak środków finansowych nie korzysta z nich.

Małoletnia pozwana mieszka wspólnie z matką B. T. w najmowanym mieszkaniu. Opłaty związane z korzystaniem z mieszkania stanowią kwotę ok. 1200 zł i obejmują: odstępné w kwocie 400 zł/m-ce, czynsz – 500 zł/m-ce, prąd – ok. 60 zł/m-ce, gaz – ok. 20 zł/m-ce, internet – 15 zł/m-ce.

Dowód : zaświadczenie potwierdzające uczęszczanie do szkoły z 4 października 2018 roku k. 32, zaświadczenie lekarskie z 16 sierpnia 2018 roku k. 33, umowa najmu lokalu mieszkalnego wraz z załącznikami z 1 października 2018 roku k. 35-41, dowód wpłaty z 1 października 2018 roku k. 42, potwierdzenia przelewów k. 43-44, faktura VAT nr (...) k. 45, potwierdzenie przelewu k. 46, paragony k.47-60, faktura VAT nr (...)GM/6 k. 61, faktura VAT nr (...) k. 62, faktura VAT nr (...) k. 63, faktura VAT nr (...) k. 64, zaświadczenie z 3 października 2018 roku k. 65, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej B. T. k. 86/2-87, zeznania powoda J. T. k. 112/2

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej – B. T. pracuje w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. za wynagrodzeniem ok. 1800 zł miesięcznie na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Otrzymuje również 500 zł tytułem alimentów na rzecz córki. Matka małoletniej nie pobiera świadczenia wychowawczego „500 plus” ani zasiłku rodzinnego. Wraz z córką zamieszkuje w wynajętym mieszkaniu w G.. Podejmowała próby uzyskania przydziału mieszkania z zasobów komunalnych, jednak z uwagi na przekroczenie kryterium dochodowego nie uwzględniono jej wniosku. Przedstawicielka ustawowa małoletniej nie posiada obecnie zadłużenia w instytucjach kredytowych. W razie potrzeby korzysta z pomocy finansowej osób bliskich.

Dowód : pismo Urzędu Miejskiego w G. z 8 lutego 2017 roku k. 34, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej B. T. k. 86/2-87;

Powód J. T. przez kilkanaście lat do 2017 roku mieszkał i pracował zagranicą. Podejmował tam prace m.in. w zawodzie magazyniera, kucharza, drugiego szefa kuchni, malarza. W marcu 2017 roku, z uwagi na pogarszający się stan zdrowia, powód powrócił do kraju. Zamieszkał wówczas z rodzicami. W Polsce powód nie uzyskał prawa do zasiłku dla bezrobotnych. W okresie od 6 do 26 kwietnia 2018 roku powód odbył leczenie w Oddziale Psychiatrii Szpitala (...) w G., gdzie rozpoznano u niego chorobę afektywną dwubiegunową oraz uzależnienie od środków odurzających. Po zakończeniu leczenia, powód zgłosił swoją gotowość do podjęcia zatrudnienia w Powiatowym Urzędzie Pracy w G., gdzie został skierowany na szkolenie kierowców. Po odbyciu trzymiesięcznego kursu, zdał egzamin teoretyczny oraz praktyczny zdobywając uprawnienia kierowcy kategorii C. W październiku- listopadzie 2018 roku pracował jako

kierowca BUS-a na terenie Europy. Po powrocie do kraju pracował też tydzień jako malarz, 2 tygodnie w okresie marca/kwietnia 2019 roku pracował u znajomego na budowie jako pomocnik murarza, płytkarz po 7 godzin dziennie za 14 zł za godzinę. Obecnie powód jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku, zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy w G.. Powód nie osiąga żadnych dochodów, nie posiada majątku nieruchomego ani ruchomego. Zamieszkuje wspólnie z rodzicami, którzy pomagają mu regulować zobowiązanie alimentacyjne względem małoletniej E. T., on zaś za to opiekuje się gospodarstwem domowym rodziców. Miesięczny koszt utrzymania powoda kształtuje się w granicach ok. 800 zł i obejmuje wydatki na wyżywienie, kosmetyki, telefon. Powód nie partycypuje w kosztach utrzymania domu. Nie posiada żadnych zadłużeń w instytucjach kredytowych, poza zobowiązaniem u rodziców w wysokości 10.000 zł, które powstało w wyniku regulowania przez nich alimentów na rzecz małoletniej. Aktualnie powód czuje się dobrze, nie pozostaje w leczeniu, nie posiada orzeczenie o niezdolności do pracy ani orzeczenia o niepełnosprawności. Powód deklaruje gotowość do podjęcia pracy, przy czym poszukuje zatrudnienia w zawodzie kierowcy. Natomiast nie szuka zatrudnienia np. w branży budowlanej u lokalnych przedsiębiorców. Powód posiada jeszcze jedną córkę M. G. urodzoną (...), zamieszkałą w Anglii. Obowiązek alimentacyjny powoda wobec córki M. G. nie został dotychczas uregulowany i powód nie uiszcza alimentów na jej rzecz.

Dowód : decyzja Powiatowego Urzędu Pracy w G. z 21 marca 2018 roku k. 6, karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 7, decyzja Marszałka Województwa (...) z 2 lipca 2018 roku k. 20 – 21, decyzja Starosty (...) z 6 lutego 2019 roku k. 111, odpis skrócony aktu urodzenia M. G. k. 111, zeznania powoda J. T. k. 112;

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy. Sąd dał także wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy, które w ocenie Sądu stanowią wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Nadto należało uznać za wiarygodne zeznania stron w takim zakresie, w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda J. T. co do jego obecnej sytuacji materialnej, rodzinnej i zdrowotnej. Jako wiarygodne ocenić należało również zeznania powoda co do tego, iż posiada on różne umiejętności pozwalające mu podjąć pracę m.in. jako kierowca, pracownik budowlany czy też kucharz. Powyższe zeznania znajdują potwierdzenie w dokumentach zalegających w aktach sprawy.

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom powoda, iż nie posiada możliwości zarobkowych na uiszczanie alimentów w dotychczasowej wysokości, tj. 500 zł. Zeznania powoda składane w niniejszej sprawie wykazały, iż powód ma duże możliwości podjęcia pracy zarobkowej i nie ogranicza go ani miejsce pracy ani też konkretna profesja. Przez okres ok. 16 lat pracował zagranicą, gdzie zdobył doświadczenie wykonując pracę w wielu branżach, m.in. jako kucharz, malarz czy magazynier. Posiada także doświadczenie w branży budowlanej, z wykształcenia jest murarzem. Nadto posiada doświadczenie i umiejętności w zawodzie mechanika samochodowego. W ostatnim czasie zdobył także uprawnienia kierowcy kategorii C. Posiadane przez niego umiejętności, doświadczenie zawodowe, kontakty zawodowe pozwalają mu na pracę nie tylko w Polsce, ale również zagranicą i to w różnych branżach. Sąd dostrzega, iż powód pozostawał przez pewien okres w leczeniu psychiatrycznym, jednak było ono wywołane wyłącznie jego postępowaniem, które doprowadziło do choroby i utraty na pewien czas możliwości zarobkowych. Przy czym jak podał sam powód było to jeszcze przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie. W chwili obecnej zaś czuje się dobrze, jest osobą zdrową, silną, wykwalifikowaną i deklarującą chęć podjęcia zatrudnienia, co czyni go atrakcyjnym na rynku pracy.

Oceniając zeznania B. T. w zakresie istotnym dla niniejszej sprawy Sąd dał im wiarę, w szczególności co do jej sytuacji materialnej, jak również co do kosztów utrzymania małoletniej pozwanej. Co istotne powód w swoich zeznaniach nie kwestionował wskazywanych przez nią wydatków ponoszonych na małoletnią. Przeciwnie wskazywał wręcz, że w przypadku, gdyby córka miała problemy w szkole to zasadne byłoby wysyłanie jej na korepetycje.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda J. T. o obniżenie alimentów jest niezasadne.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, o czym stanowi art. 138 k.r.o. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania poprzez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Natomiast zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych uzależniony jest zarówno od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego jaki i możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Ponadto wskazać należy, iż dziecko ma prawo do takiej samej stopy życiowej, co rodzice. Obowiązek alimentacyjny rodziców względem ich niesamodzielnego dziecka, podlega regulacji szczególnie korzystnej dla dziecka. Przesłanką tego obowiązku jest niemożność samodzielnego utrzymania się przez dziecko. Szczególnie eksponuje się zasadę prawa dziecka do równej stopy życiowej z rodzicami postulując, aby alimentacja małoletniego sprzyjała prawidłowemu rozwojowi dziecka, choćby nawet żyło ono „poza wspólnotą” rodziców. Zasada dobra dziecka wytycza równomierną powinność obojga rodziców do łożenia alimentów i zapewnienia dziecku należnych warunków egzystencji, nawet kosztem szczególnego wysiłku w zaspokajaniu jego usprawiedliwionych potrzeb. Potrzeby dziecka nie są ograniczone jedynie do tzw. elementarnego minimum egzystencji, które pozwala na zwykłe biologiczne przeżycie, lecz obejmują wszelkie czynniki niezbędne dla prawidłowego rozwoju człowieka (w sensie potrzeb fizycznych, jak też duchowych) (uchwała SN z 16.12.1987, III CZP 91/86). Surowszym kryterium oceny podlegają również możliwości majątkowo-zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentów. Zważyć trzeba na tzw. potencjał zobowiązanego, rozumiany jako dochody możliwe do osiągnięcia, przy należytej staranności spożytkowaniu przez niego sił, posiadanych zdolności i kwalifikacji.

Rozstrzygając o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. należy porównać stan istniejący w dacie orzekania o alimentach ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmniejszeniu lub zwiększeniu. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po wydaniu prawomocnego orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, że małoletnia pozwana E. T. nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiada majątku przynoszącego dochód, z którego można byłoby czerpać fundusze na jej utrzymanie.

Od czasu ostatniego uregulowania alimentów na rzecz małoletniej upłynął okres blisko 7 lat. Od tego czasu niewątpliwie wzrosły koszty utrzymania małoletniej, co podyktowane jest jej naturalnym rozwojem psychofizycznym, wzrostem cen różnego rodzaju towarów i usług. Z doświadczenia życiowego wiadomo, że dzieci w tym wieku intensywniej uczestniczą w imprezach organizowanych przez szkołę typu: wycieczki, wyjazdy na zieloną szkołę, co generuje koszty. Zwiększają się również wydatki związane z edukacją. Jest to spowodowane nie tylko koniecznością zakupu większej ilości podręczników, materiałów szkolnych, ale również z korzystaniem z korepetycji, co zaś generuje dodatkowe koszty. Przy czym chodzi tu o usprawiedliwione potrzeby w tym zakresie, a nie tylko faktycznie ponoszone, z uwagi na ograniczone środki na ten cel. Powszechnie wiadomym jest, że w przypadku problemów dziecka z jakimś przedmiotem minimum dodatkowych lekcji to 1 lekcja w tygodniu. A koszt takich lekcji jest różny od 30-60 zł.

Poza tym małoletnia jest w wieku silnego wzrostu, co wiąże się z wymianą odzieży, obuwia, zakupem kosmetyków, środków czystości itp. Nadto pozwana dorasta, staje się nastolatką i jest to taki okres, w którym młody człowiek chce się podobać, chce być akceptowany w środowisku, a co się z tym wiąże chce wyglądać dobrze i atrakcyjnie. Ponadto koszty utrzymania małoletniej zwiększa konieczność korzystania z leczenia laryngologicznego. Odnosząc się zatem do kosztów utrzymania małoletniej pozwanej nie ulega wątpliwości, że jej sytuacja materialno-bytowa nie uległa polepszeniu w stosunku do sytuacji z daty orzekania o ostatnich alimentach, a przeciwnie, potrzeby małoletniej pozwanej z uwagi na rozwój psychofizyczny, kontynuowanie edukacji, wzrost cen towarów i usług stale rosną.

Z porównania stanu faktycznego istniejącego w dacie ustalania alimentów w sprawie III RC 5/12, w którym ustalono wysokość alimentów na rzecz małoletniej pozwanej oraz istniejącego w dacie wyrokowania w niniejszej sprawie wynika, iż od tego czasu nastąpiły niewątpliwie zmiany tak w usprawiedliwionych potrzebach małoletniej pozwanej jak i w sytuacji finansowej i osobistej powoda, które jednak nie stanowią podstawy do ingerencji w wysokość dotychczasowych alimentów poprzez ich obniżenie.

Analiza sytuacji materialnej powoda J. T. prowadzi do wniosku, że jest on w stanie uiszczać alimenty na dotychczasowym poziomie. J. T. posiada umiejętności pozwalające mu na podjęcie pracy w różnych branżach (m.in. samochodowej, budowlanej, kulinarnej), co przy dołożeniu należytej staranności umożliwi mu uzyskanie dochodów pozwalających na finansowanie małoletniej pozwanej w rozmiarze ustalonym ugodą zawartą w sprawie o sygn. III RC 5/12. Z ustaleń poczynionych w trakcie postępowania wynika wręcz, że powód ma duże możliwości zarobkowe, które nie ograniczają się jedynie do pracy na terenie kraju, ale i poza jego granicami. Zaś zdobyte w ostatnim czasie uprawnienia kierowcy kategorii C stwarzają mu dodatkowe, duże możliwości zawodowe i w dużej mierze od jego woli i zaangażowania zależy to, gdzie i ile pracuje, a co się z tym wiąże jakie dochody osiąga. W ocenie Sądu sytuacja pracownicza, w której znajduje się obecnie powód, winna być sytuacją przejściową i powinien on dołożyć wszelkich starań w celu zdobycia stałego zatrudnienia płatnego, będącego w zasięgu jego możliwości zarobkowych. Tymczasem jak zeznał powód on przede wszystkim szuka pracy jako kierowca i nie pytał np. o pracę w branży budowlanej u lokalnych przedsiębiorców. Powyższe dowodzi tego, że powód selekcionuje oferty pracy i nie podejmuje jakiegokolwiek pracy lecz szuka takiej, która będzie spełniała jego oczekiwania. Tymczasem skoro powód był w stanie zaliczyć kurs prawa jazdy, zdać egzaminy z tym związane, przejść badania lekarskie, które z tym się wiążą to dowodzi to tego, iż jest on osobą sprawną intelektualnie i przy posiadaniu jego doświadczenia zawodowego i kwalifikacji mógł on znaleźć choćby na rynku lokalnym przynajmniej dorywczą pracę. Ponadto, powód w swoich zeznaniach przyznał, iż jego problemy zdrowotne miały charakter przejściowy, w chwili obecnej jest osobą zdrową, młodą i wykwalifikowaną.

Odnosząc się do sytuacji finansowej powoda należy mieć także na uwadze, iż zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego nie należy kojarzyć z wysokością faktycznych zarobków bądź też czystego dochodu z majątku, które mogą się zmieniać niezależnie od rzeczywistej zmiany w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych danej osoby. W ocenie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego mieszczą się także te niewykorzystane, jeżeli tylko są realne, a potrzebom uprawnionego zobowiązany nie jest w stanie sprostać posiadanymi środkami.

W ocenie Sądu alimenty ustalone na kwotę po 500 zł miesięcznie pozostają adekwatne do rzeczywistych i usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, jak i do możliwości powoda, przy czym określając jego możliwości zarobkowe Sąd wziął pod uwagę te zarobki, które powód może i powinien uzyskać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do jego sił umysłowych i fizycznych (vide uchwała SN z 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42). Ponadto podkreślić należy, że powód na co dzień nie uczestniczy w procesie wychowywania córki, tak więc jego wkład finansowy w jej utrzymanie powinien być większy niż jej matki, która realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o jej wychowanie, wyżywienie, troszczy się o nią, zapewnia bieżące potrzeby i jest ona najlepiej zorientowana w zakresie jej usprawiedliwionych potrzeb.

Mając na uwadze powyższe zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uzasadnia uwzględnienia pozwu, gdyż powód nie wykazał, by doszło do istotnego zmniejszenia się jego możliwości zarobkowych i majątkowych lub by koszty utrzymania małoletniej pozwanej zmniejszyły się lub by dochody osiągnięte przez matkę pozwanej istotnie wpływały na obniżenie koniecznego udziału każdego z rodziców w kosztach jego utrzymania.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt. I wyroku na podstawie powołanych powyżej przepisów.

W pkt. II wyroku na wniosek pełnomocnika powoda ustanowionego dla niego z urzędu Sąd, na podstawie § 10 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, przyznał mu od Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości 60 zł powiększone o stawkę podatku VAT w wysokości 13,80 zł, tj. łącznie 73,80 zł.

Uwzględniając całokształt sytuacji majątkowej powoda, na podstawie art. 102 k.p.c., Sąd nie obciążył go kosztami procesu, o czym orzeczono w pkt. III wyroku.

SSR Sabina Homa

ZARZĄDZENIE

- odnotować uzasadnieniem,
- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
- kal. 2 tygodnie.

G., dnia 05 lipca 2019 roku

SSR Sabina Homa